

Abstrakt

Táto diplomová práca si kladie za cieľ zmapovať špecifický fenomén talianskeho sochárstva 18. storočia nazývaný „*figura velata*“. Ide o ženskú postavu s tvárou zahalenou do tenkej transparentnej drapérie (závoja), pod ktorou sa rysujú črty jej tváre. Iluzívne spracovanie drapérie sa pohráva s videním diváka a vytvára dojem niečoho, čo tam v skutočnosti nie je. Figura velata sa ako pojem kodifikovala najmä v súvislosti s tvorbou benátskeho sochára Antonia Corradiniho a jeho sochami tohto typu.

Zahalenie ľudskej tváre a hlavy je motívom známym vo výtvarnom umení už od staroveku a v dejinách umenia zohrávalo dôležitú úlohu v niektorých kultúrach a spájalo sa s rôznymi symbolickými interpretáciami. Úvodná kapitola sa zameriava na objasnenie problematiky vzťahu pojmov zahalenia a odhalenia či viditeľného a neviditeľného. Na ňu nadväzuje kapitola pre ktorú sa stalo nosným použitie termínu zahalenia v súvislosti s prvkom závoja ako nositeľa významu. Podstatná časť práce sa zameriava nielen na skúmanie vybraných sochárskych realizácií v chronologickom slede prostredníctvom formálnej analýzy, ale aj na zhodnotenie významovej role figury velaty v celkovom ikonografickom koncepte.

Záverečná časť práce je venovaná reflexii a následnej transformácii Corradiniho motívu figury velaty v stredoeurópskom prostredí.

Kľúčové slová: figura velata, závoj, zahalenie a odhalenie, Antonio Corradini, sochárstvo 18. storočia, stredná Európa